GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 179v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

gines spaciū triū dierū erpmnt. cur ñ etiā p. nūm. ge
nerationes annua uū. tempa figurant. Sēa itaq;
ecclā uidet filios suos cum pmā fidelū sobolē ēspi
ent. uidet filios filiorū. cū ab eisdem fidelib: ad fide
gigm & alios cognoscent. Quę etiā senex & plena di
erum mortē. q; subsequenti luce de cotidianorū ope
rū deposito corruptionis pondere ad incorruptio
nē spālis patrię mutat. Plena uidelicet dierū mo
rtē. cui labentes anni ñ transeunt. sed stantiū actu
um retributione solidant. Plena dierū mortē. quę
p hęc transeuntia tempa id qd ñ transit optat. Vnde
aplis dr. O panum ñ cibum qui pit. s: qui pma
net in uitā ęternā. Dies itaq; suos sēa ęcclā etiā
cū peuntē uitā deserit. ñ amittit. q; in electis
suis tamē cor lucē multiplici inuenit. qm
tē ne in eis ab omni se temptatione cautius
sollicitū q; custodit. Dies suos sēa ęcclā ñ amit
tit. q; sese in hac uita cotidie in glam pen
sare ñ negligit. & ad omne qd recte facere
ualet inertia nulla torpescit. Hunc ē enī qd
de illa psalmonē dr. Considerat semitas
domus suę. & panē ociosa ñ comedit. Semi
tas qppe domus suę ēsiderat. q; cunctas suę
conscientię cogitationes subtilit inuestigat.
Panē q; ociosa non comedit. q; hoc qd de la
cro eloquio intelligendo percepit. ante ęnīu iu
dicis oclos exhibendo opib: ostendit. Mori aū
dr. q; cū illam ęternitatis ętemplatio absor
buerit. ab hac mutabilitatis suę necessitudi
ne fundit. extinguit. ut in ea iam hoc qd
acuū uitame uisionis impediat ullom nul
lum gat. Tamē enī tē uerius in ea ēspicit. qm
tē cunctis exterioribus plenē occumbit. Hanc
itaq; mortē. hanc dierū plenitudinē. & in be
ato iob id est in membro ęcclę credū factam.
& in tota simul ęcclā spm ē faciendā. q; ęreni
ta teneat rei gestę ueritas. ut ñ euacuet rei
gerendę ępheria. Bona enī quę de seōr uita
cogniscenū. si ueritate carent nulla s. si
mysteriū ñ habent minima. Qua g per
sem spm bonorū uita deseribit. & p uiri
lectum nobis spālem fulgrat. & tamē sen
sus a fide hystorię ñ recedat. quatenē tan
to fiorior animi in suo intellectu pmane
at. q; to hunc qsi in qdā metho ēstituū
& ei ga fiduia spes. & ei ga ptesta fides
ligat. Qr plete itaq; hoc opē. ad me mihi
uideo ē redeundū. Qui tū qppe mens
mā etiā cū recte loq conat. ęrtia semet
ipsam surgit. Integratē namq; animi
dū cogitant uerba qualitē pferant. quia tra
hunt ęxtrinsecus minuunt. Igit a publico
locutionis redeundū ē ad curiam cordis.
ut quasi in quodā cellio ēsitationis ad me
ipsum discernendū euocem cogitationes
meas. q; tenus ibi undē ne aut incaute
mala. aut bona ñ bene dicerē. Se enī bene
dr bonū. cū is q dicit soli ei a quo accipit
qd appetit placere qd dicit. Se qdem mala
me aliqua & si dicisse ñ inuenio. tamē qua
omino ñ dicerē non defendo. Bona ū si qua
diuinit accipiens dicit meo uidelicet uicio
mū me bene dicisse pfiteor. Nam ad me
intrinsecus redeuns ppositus uerborū folis.
ppositis sententiarū ramis. dū ipsa subtilit
radicē meę intentionis inspicio. do qdam
ęxea me summopę placere uoluisse cognos
co. s: eidē intentionē qua do placere studeo.
furtim se nescio quomō intentio humanę
laudis intersert. Qd cū iam pmodū tarde q
discerno. inuenio me aliter agere qd sento
me alit inchoasse. Sic enī sepe intentionē
nam dū ante dī oclos recte incipit. occul
te subuncta & ea uelut intrinsecus ęprehen
dens intentio humanę laudis assciit. sic
p necessitate qdem cibus sumit. s: in ipso